

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tādos apstākļos kā pamatlietā, kad nodokļu maksātājs, balstīdamies uz spriedumu *Mensing* ⁽¹⁾, apgalvo, ka arī tādu mākslas darbu piegādēm, kurus viņš iepriekš iegādājies no autora (vai tā tiesību pārņēmējiem) no nodokļa atbrīvotas piegādes Kopienas iekšienē ietvaros, ir piemērojams Padomes Direktīvas 2006/112/EK ⁽²⁾ (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 311. un nākamajos pantos paredzētais peļņas daļas režīms, saskaņā ar minētā sprieduma 49. punktu nosakot nodokļa bāzi tikai un vienīgi uz Savienības tiesību akta pamata, un līdz ar to nav pieļaujams, ka valsts pēdējās instances tiesa interpretē valsts tiesību normas (šajā gadījumā – *Umsatzsteuergesetz* (Apgrozījuma nodokļa likums) 25.a panta 3. punkta trešo teikumu) tādējādi, ka nodoklis par iegādēm Kopienas iekšienē nav daļa no nodokļa bāzes?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: Vai Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 311. un nākamie panti ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, kad peļņas daļas režīms tiek piemērots tādu mākslas darbu piegādēm, kas iepriekš Kopienas iekšienē ir iegādāti no autora (vai viņa tiesību pārņēmējiem), nodoklis par iegādi Kopienas iekšienē samazina peļņas daļu (starpību), vai arī šajā ziņā Savienības tiesībās pastāv neplānots robs, ko nevar novērst tiesību tālākveidošanas ceļā, bet var novērst vienīgi likumdevējs?

⁽¹⁾ Spriedums, 2018. gada 29. novembris, *Mensing* (C-264/17, EU:C:2018:968).

⁽²⁾ Padomes Direktīva (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 11. martā iesniedza *Bundesarbeitsgericht* (Vācija) – FI/*Bayerische Motoren Werke AG*

(Lieta C-192/22)

(2022/C 222/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesarbeitsgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: FI

Atbildētājs: *Bayerische Motoren Werke AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK ⁽¹⁾ 7. pantam vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību normas – kā *Bundesurlaubsgesetz* (Vācijas likums par atvaļinājumu) 7. panta 3. punkts – interpretācija, saskaņā ar kuru darba ņēmēja tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu, kas iegūtas, pastāvot nepilna laika nodarbinātības attiecībām vecuma dēļ, atbrīvojuma periodā ir zudušas nākamā atsaucē gada beigās vai pēc tam?

Ja Tiesa uz šo jautājumu atbildētu noliedzīgi:

- 2) Vai Direktīvas 2003/88/EK 7. pantam vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktam ir pretrunā tāda valsts tiesību normas – kā *Bundesurlaubsgesetz* (Vācijas likums par atvaļinājumu) 7. panta 3. punkts – interpretācija, saskaņā ar kuru iepriekš neizmantojot tiesības uz apmaksātu ikgadējo atvaļinājumu darba ņēmējam, kurš atsaucē gada laikā, pastāvot nepilna laika nodarbinātības attiecībām vecuma dēļ, pāriet no darba perioda uz atbrīvojuma periodu, ir zudušas nākamā atsaucē gada beigās vai pēc tam, ja darba devējs, pirms tam neizpildot savu pienākumu sadarboties atvaļinājuma tiesību īstenošanā, uz iesnieguma pamata ir piešķīris darba ņēmējam visu ikgadējo atvaļinājumu par laikposmu tieši pirms atbrīvojuma perioda sākuma, taču atvaļinājuma tiesību īstenošana – vismaz daļēji – nevarēja notikt, jo darba ņēmējs pēc atvaļinājuma piešķiršanas kļuva darbnespējīgs slimības dēļ?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV 2003, L 299, 9. lpp.).